Důležitý výnos ministerstva financí. Jak jsme již oznámili před časem, žádala notářská komora v Praze ministerstvo financí, aby sdělilo komoře a všem berním úřadům jak se má vykládati nejasné ustanovení § 3 lit. a) zák. čís. 65/33 ohledně povinnosti placení poplatků převodních z postupních smluv. Ve Sbírce vzorců notářských listin Dra Čulíka byl projeven názor autorů při vzorci čís. 128, 129, 134 a 135, že při odstupní smlouvě, která není čistě úplatná netřeba zaplatiti poplatek převodní do 40 dnů, nýbrž že je třeba čekati na vydání platebního rozkazu. Ve »Všehrdu« uveřejnil Dr. Novák recensi této Sbírky vzorců a poukazoval k tomu, že tento náhled jest nesprávný ano přímo nebezpečný pro strany, ježto prý poplatek dlužno zaplatiti do 40 dnů a následkem toho notář spis sepisující vydává strany i sebe nebezpečí platiti zvýšený poplatek a úroky z prodlení. Notářskou komoru pražskou došel nyní výnos ministerstva financí ze dne 3. dubna 1935 číslo jednací 7.385/35-V/15 dle něhož »postupními smlouvami, z nichž nutno podle § 3 písm. ch) zák. č. 65/33 resp. čl. III. písm. ch) vl. nař. č. 66/33 platit nemovitostní poplatky, pokud připadají na postupní ceny, přímo bez vyčkání úředního vyměření, rozumějí se jen takové postupní smlouvy, které jsou podle svého obsahu nebo podle obsahu příslušné listiny (čl. IV. odst. 2 vl. n.) zcela úplatné. Postupních smluv, které jsou podle uvedeného obsahu zcela nebo částečně neúplatné, se uvedená ustanovení netýkají.«

Ministerstvo financí tím potvrdilo, že jest správným náhled Dra Čulíka a nikoliv Dra Nováka. Tím odstraněna též pochybnost, kterou vyslovil ohledně zpoplatnění odstupních smluv Dr. Hanna ve svém článku »Glosy k poplatkové novele«, České Právo z roku 1933, strana 44.

Osnova zákona o zárukách a kolektivním ručení veřejných notářů byla předmětem porady, konané v ministerstvu spravedlnosti dne 8. t. m. Poradě této předcházela předběžná pracovní schůze delegátů komor, spolku notářů čsl., a spolku čsl. kandidátů notářství, konaná v neděli dne 7. t. m. v zasedací síni pražské notářské komory, na níž všichni přítomní delegáti se dohodli o jednotném postupu ve všech otázkách. Delegáti komor královéhradecko-chrudimské a českobudějovické projevili při tom i zásadní souhlas se sloučením těchto komor do notářské komory pražské.

Poradu v ministerstvu dne 8. t. m. řídil za churavého odbor. přednostu Dra Vosku min. rada Mrština, a zúčastnili se jí delegáti všech notářských komor v celé republice, Vereinu deutscher Notare a Spolku čsl. kandidátů notářství jakož i moravské odbočky téhož, dále zástupci ministerstva unifikací, ministerstva financí a nejvyššího kontrolního účetního úřadu. Po zahájení jednání tlumočil pres. Dr. Čulík odmítavé stanovisko, které zaujali všichni notáři jednomyslně proti osnově na plenární schůzi dne 3. března 1935, podal krátký přehled osudu jednotlivých osnov notářského řádu od převratu a stěžoval si zejména na nedostatečnou vybavenost našeho notářství, na liknavost povolaných míst v otázce zákona o pokoutnictví, na nemožnou instituci aktuárů, na rozšíření povolání advokátského o sepisování listin v § 8 osnovy advokátního řádu a j., a žádal, aby kolektivní ručení a ostatní otázky v této osnově řešené nebyly předmětem zvláštního zákona, nýbrž aby byly včleněny do osnovy celého notářského řádu a pracováno k brzkému jeho uzákonění, při čemž naznačil ochotu stavu dobrovolně zlikvidovati případ Patschův. Taktéž prohlásil pevné rozhodnutí všech funkcionářů stavu, stavovské funkce složiti, kdyby ministerstvo na separátním provedení této osnovy v navržené formě setrvalo. Podobně Dr. Raynoschek jménem německých notářů žádal od ministerstva spravedlnosti pouze spravedlnost pro notáře, poukázal na skutečnost, že notáři, mají-li býti orgány státu a své povolání naprosto nestranně a neodvisle vykonávati, musí bezpodmínečně býti pro to také řádně vybaveni a míti zaručenu svou výlučnou činnost. Upozornil, že většina defraudací měla svůj původ ve hrách na burse a sázkách a žádal, aby bursovní obchody notářů byly zákonem prohlášeny za neplatné a aby podobné jednání bylo notářům zakázáno. Vývody obou řečníků ještě zdůraznil vicepres. Dr. Ponec poukazem, že stavu notářskému nelze do nekonečna jenom ukládati povinnosti a břemena, nýbrž jest třeba mu poskytnouti také práva a řádnou ochranu; znovu poukázal na famosní ustanovení § 8 osnovy advokátního řádu. Uvedl, že zástupcové notářského stavu jednali již sami o zřízení dostatečných záruk na ochranu notářských deposit a k tomu cíli o ustavení záručních fondů, regionálních a ústředního, avšak zcela autonomních. O vypracování přesného elaborátu pracuje již zvláštní komise.

Mluvčí Slováků, vicepres. Dr. Dušek, Dr. Slávik a Dr. Janoška uvedli, že radikální zásah osnovy do práv notářů měl samozřejmě za následek radikální obranu stavu a odmítnutí tohoto zásahu pražskou komorou, s jejímž stanoviskem se všichni slovenští notáři stejně jako ostatní komory a korporace notářské naprosto ztotožňují. Dále prohlásili, že veřejní notáři slovenští a podkarpatorusští chtějí nésti spolu s ostatními kolegy všecky povinnosti, domáhají se však řádného zabezpečení své agendy, která proti stavu předpřevratovému jim byla za republiky velice okleštěna jak v oboru osvědčovacím, tak i v projednávání pozůstalostí; k tomu cíli žádají se nejrychlejší vydání nového notářského řádu, jenž by tuto úpravu provedl a veřejným notářům poskytl dostatečná práva. Ve stejném duchu nesla se prohlášení i ostatních representantů stavu.

Na to přikročeno k probírání jednotlivých paragrafů osnovy, které mělo ráz pouze poradný; úřední protokol o jednání sepisován nebyl a k jednání nebyl vůbec přivzat zapisovatel, ačkoliv při dřívějších předporadách o této osnově s některými notáři a kandidáty bylo celé jednání protokolováno.

V čl. I. až IV. a VI. prodebatovány změny celkem podružnějšího rázu, některé otázky zůstaly vyhrazeny definitivnímu rozhodnutí.

O čl. V. (záruční fond) v navržené formě bylo však rozhodně odmítnuto jednati, a místo téhož usneseno položiti za základ jednání návrh, nastíněný pres. Dr. Čulíkem, na zřízení autonomních fondů zemských a fondu ústředního, kteréž by však sloužily hlavně jen k dočasnému založení zpronevěřených depos't, a k definitivní úhradě schodku toliko tehdy, pokud by k tomu nestačily: veškeren majetek onoho notáře, postih na jeho osoby blízké, a dále výtěžky jeho notářského místa, defraudací uprázdněného. Poněvadž návrh ten v detailech dlužno dobře propracovati, bylo rozhodnuto jednání odročiti na 15. dubna t. r. a k probrání věci pozvati komisi, která ke studiu této otázky byla zvolena na včerejší schůzi delegátů notářských komor. Členy této komise jsou pres. Dr. Čulík, vicepres. Dr. Ponec a Dr. Fiedler z Dubé; tito jsou oprávněni další členy kooptovati, a ke kooptaci doporučeni zejména Dr. Raynoschek, Dr. F. Janatka a Macas.

K nové praxi s plnými mocemi při tabulárkách. Časopis »Venkov« č. 36 z 12. února 1935 uveřejnil tento článek:

Pane ministře financí zde Vám unikají miliony!!!

U soudů historických zemí zahnízdil se usus promíjeti benevolentně advokátům a notářům požadavek plných mocí, jimiž navrhovatelé zápisů v pozemkových knihách zmocňují své právní zástupce ku podávání knihovních (tabulárních) návrhů, a spokojovati se jsou-li tabulárky opatřeny místo podpisy navrhovatelů alespoň jejich jmény napsanými strojem, anebo orgánem právních zástupců a signovány podpisem právních zástupců.

Touto benevolentní praxí jsoucí v rozporu s ustanoveními § 77 knih. zák., §§ 1006, 1008 obec. zák. obč., §§ 30, 37, 75 civ. soud. řádu, § 2 nesp. pat., §§ 52, 54, 78 a 88 exek. řádu, je zkracován stát na kolkových poplatcích z plnomocenství částkou representující při střízlivé statistice minimálních základních dat průměrně 1.000 tabulárek ročně × 5 Kč — kolkov. poplatkem z plnomocenství × počet soudů cca 200 histor. zemí cca 1.000.000 Kč.

Na základě tohoto novinářského článku byla vyhotovena a soudům zaslána presidiálka ač článek cituje i zákonem č. 100 sb. z. a n. z r. 1931 zrušený § 2 nařízení nesporného — a tak soudům nepřímo nařízeno, aby se dle článku Venkova zachovali a při knihovních žádostech podávaných advokáty a notáři požadovali plné moci stran, což již i některé soudy praktikovati počaly — ač podobná přísnost nevyskytuje se proti pokoutníkům — kteří i nadále bez plných mocí ode stran budou moci vyhotovovati listiny a podávati knihovní žádosti, a to proto, že žádosti přímo stranám podepsati nechají. A tu jest upozorniti na to, že notáři a advokáti sami a jejich stavovské organisace, komory a spolky měly by se o to zasazovati, aby v zájmu jejich vlastním a na potírání pokoutníků vyžadovaly se p l n é m o c i nejenom z důvodů fiskálních, ale také tak, aby bylo vyhověno zákonu, zejména tedy také od jiných osob ku předložení plné m o c i povinných, a nejen od advokátů a notářů, dle následujícího příkladu:

Mnoho vkladných dlužních úpisů a knihovních žádostí jest vyhotovováno pokoutníky tím způsobem, že žádost knihovní za v k l a d práva zástavního dají podepsati dlužníkům, a soud pak bez plné m o c i povolí knihovní vklady dle této žádosti

Testament přírodního lékaře
v rukou nemocného
znamená zdraví. Za Kč 15
zasílá Nakladatel. životní moudrosti
Č. Budějovice III.-839. (Zák. chr.)

pokoutníkem vyhotovené a dlužníky podepsané, ačkoliv ku knihovní žádosti jest legitimován pouze zástavní věřitel a dlužník, žádá-li jménem zástavního věřitele, musí předložiti plnou moc (rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 21. III. 1930 R II. 90/30 čís. 9758) a žádný seriosní peněžní ústav by zajisté takovou plnou moc ani dlužníku ani pokoutníku nedal, nýbrž jen notáři nebo advokátu.

Jest tedy přehlížení nedostatku plné moci u knihovních žádostí za vklad práva zástavního podávaných dlužníky nejen na újmu fisku, ale také tolerováním pokoutnictví a bylo by zajisté i zde třeba zjednati nápravu, jako se ochotně i na základě článku »Venkova« stalo.

Referát o schůzi odboru »PRAHA« spolku čsl. notářů v Praze, konané dne 30. března 1935 v restauraci »U Bumbrlíčků«. Vzhledem k tomu, že svojí nepřítomnost omluvil pan předseda spolku notář Dr. Černý a pan místopředseda spolku notář Josef Křen, zahájila schůzi jednatelka Dr. A. Kozáková, která uvítala přítomné a omluvila též nepřítomného pana presidenta Dra Čulíka. Po té ujal se slova pan kandidát notářství JUDr. Mil. Vaváček z Kralup a promluvil na thema »Výhody 2. odst. § 2. zák. ze dne 18. VI. 1901 č. 74 ř. z. v praksi«. Pan přednášející velmi důkladně probral celou látku tohoto thematu se týkající, zejména pro venkovskou praksi velmi důležitou a celá jeho přednáška jak co do obsahu, tak i co do formy svědčila o velmi bedlivé propracovanosti a znalosti celé věci. Přednášku doplnil vyčerpávající judikaturou. Panu přednášejícímu poděkovala slečna předsedající za přednášku a v debatě, jež se po přednášce rozvinula a jíž se zúčastnili téměř všichni přítomní probrány byly různé praktické případy s hlediska poplatkového velmi zajímavé. Slečna předsedající poukázala také na potěšující úkaz, že v tomto období je to již druhá přednáška kandidáta notářství ve spolku prosl'ovená a žádala, aby páni kandidáti i v nastávajícím období činně se přednášek zúčastnili. Pan vicepresident Dr. Ponec poděkoval kandidátům, že se účastní práce vědecké a života spolkového a srovnal velmi výstižně dnešní poměr mezi kandidáty a notáři s poměry dřívějšími. Navrhl dále, aby zřízena byla finanční komise, aby propracovávala jednotlivé osnovy zákonné a v debatě o tom navrženo, aby případně komise sama připravovala iniciativní návrhy, týkající se práva poplatkového. Zejména pan notář Lenner přimlouval se za to, aby notáři věnovali co největší rozornost stránce poplatkové. Přednáška pana Dra. Vaváčka bude uveřejněna v Českém Právu. **Usneseno bylo, aby touto schůzí zakončeno bylo přednáškové období 1934-1935** a valná hromada odboru aby konala se až po prázdninách. Dr. A. K.

Všichni pp. notáři i kandidáti se srdečně zvou na přátelskou schůzi, kterou pořádá Spolek čsl. kand. notářství v Praze v sobotu dne 4. května 1935 o 7. hod. več. ve zvláštní místnosti hotelu Paříž v Praze I., U Obec. domu 4.

Na schůzi této prosloví p. notář Dr. Podlipný z Brna přednášku o

1. stanovisku nejvyššího soudu ve věci útrat notáře jako soud. komisaře v konkursu pozůstalosti, a o

2. sociálním pojištění notářů a kandidátů notářství.

Po přednášce bude debata o různých aktuelních otázkách povolání i stavu, a přátelská zábava.

Vzhledem k eminentní důležitosti uvedených otázek, zejména soc. pojištění, doporučujeme účast co nejhojnější.

Nový román z ovzduší lesáků, myslivců a pytláků z pera Miloše Vysockého počíná vycházeti pod názvem »Adjunkt Balcar« nákladem knihkupce A. Neuberta v Praze, Hybernská 12 v populární sbírce »Vybrané spisy dobrých autorů«. Román zaujme čtenáře od první do poslední stránky. Sešit je za Kč 1.40 a zašle jej na ukázku jak nakladatel, tak i každý knihkupec.

Věstník Spolku československých kandidátů notářství.

POZVÁNÍ

k řádné valné hromadě Spolku českosl. kandidátů notářství,

která se bude konati

v neděli, dne 5. května 1935

o 9. hod. dopol. a kdyby se v tuto dobu potřebný počet členů nesešel, o hodinu později v **»Zeleném sále« hotelu »Paříž« v Praze I., U obec. domu č. 4.**

Pořad:

1. Sdělení předsednictva.
2. Čtení protokolu o minulé valné hromadě.
3. Zprávy funkcionářů.
4. Zprávy o jednání o soc. pojištění notářů a kand. not. a o osnově zákona o zvýšení kaucí, kolekt. ručení a oprávnění kand. notářství.
5. Stanovení členského příspěvku.
6. Volby funkcionářů.
7. Volné návrhy.*)

V sobotu, dne 4. května 1935 koná se o 19. hodině přátelská schůzka ve zvláštní místnosti téhož hotelu, spojená s přednáškou p. notáře Dra Podlipného z Brna, o nové praxi nejvyššího soudu ve věci útrat notáře jako soud. komisaře v nápotomním konkursu, a o sociálním pojištění, jakož i s debatou o aktuelních otázkách.

V Praze, dne 6. dubna 1935.

Za Spolek českosl. kandidátů notářství:

JUDr. Josef Freitinger, jednatel. Václav Macas, starosta.

*) Vo'né návrhy dlužno ohlásiti aspoň 8 dní předem k rukám starosty, kol. Václava Macase v Praze XII., Jugoslávská 15.

Razítko za Kč 12'- pro celý život
s Vaší firmou Vám vyrobí
Bohdan Veber, Č. Budějovice

Č. j. 97 n. k.

Notářské místo v Nové Bystřici.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k znovuobsazení místa notářského v Nové Bystřici, uprázdněného úmrtím JUDra Aloise Wolfa, současně též místa, které by se uprázdnilo v obvodu komorním, přeložením notáře do Nové Bystřice.

Žádosti opatřené doklady ve smyslu výnosu bývalého min. sprav. čís. 9172 z roku 1887 budtež předloženy do

20. dubna 1935

předepsaným způsobem podepsané notářské komoře.

Notářská komora v Č. Budějovicích,
dne 1. dubna 1935.

Kandidáta notářství

v každém směru samostatně pracujícího, pokud možno se substitucí, přijme ihned následkem nemoci Václav Musil, notář v Lounech. Nabídky s udáním požadavků přímo.

Dobrý právník,

začátečník, po vojně, 25 let, přijme stálé místo v notářství. Pod značkou »Nejraději na Moravě« do adm. t. l.

Auskultant,

dokončivší přípravnou službu soudcovskou, s kvalifikací velmi dobrou, prosí pp. notáře o přijetí do praxe, případně zadání místa. Značka »Pilný« do adm. t. l.

Zodpovědný redaktor: Dr. J. Čulík, notář v Praze XII., Londýnská ul. 9. — Tiskem E. Leschingra v Praze II., Lípová 13.
Užívání novinových známek povoleno výnosem Ředitelství pošt a telegrafů v Praze ze dne 4. června 1919 číslo 180.199/IV.
Podací úřad 25.